

den ærede Ordfører gav os altsaa den Oplysning, at der virkelig var Tale om at beværte de gamle Deltagere i Krigen. Det kunde jeg jo nok vide; for det vilde dog være for tørt, om man kun havde inviteret dem til at se paa de gamle historiske Steder. Der blev oplyst, at Beløbet var meget lavt, kun 7 Kr. pr. Mand, og jeg indser, at naar der skal sørges for Veteranerne, vil der ikke blive Tale om noget skummende Bæger, naar 7 Kr. skal slaa til; men en Snaps og et Glas Øl bliver maaske hele Herligheden. Imidlertid ser jeg ikke, der vilde være nogen Fare ved, om man strøg hele den Del af Beværtningen, og naar jeg i det hele taget spurgte om Pengenes Anvendelse og vilde beklage, om man gik til Foranstaltninger i Retning af Drikkegilder, saa var det, fordi jeg vilde foretrække, naar denne Fest finder Sted, at man vilde sørge for, at de gamle bleve beværte paa en saadan Maade, at alle de Hensyn bleve truffene, som det ærede Medlem for Odder (Nielsen-Grøn) til Slutning gjorde sig til Talsmand for, nemlig at det ikke absolut blev Gilder, Stævner, hvor man ved Bægre af hvad Art det nu maatte være, søgte at opfriske de gamle Minder og søgte at komme i stærk Stemning. Jeg vil saa sige til det ærede Medlem, der talte paa den herværende Afholdsgruppes Vegne, at heller ikke jeg har nogen Sinde tænkt mig, at man burde benytte Afholdssagen i Partiøjemed, men jeg ser ikke, at der i min Forespørgsel ligger noget som helst af den Art, som skulde berettigg det ærede Medlem til at udtale, at jeg skulde gøre det. Om jeg har villet tale for en Fest med en fuldt ud værdig Karakter, endogsaa om en Fest, hvor Spiritus skulde være banlyst, hvad jeg antager, at det ærede Medlem som Afholdsmand ikke vilde have det mindste imod, saa kan jeg ikke indse, at han deri kunde finde noget partipolitisk. Overhovedet er det vel fuldt ud paa sin Plads for den, der vil repræsentere Afholdssagen, som det ærede Medlem jo gør, at ønske, at naar Staten yder en Bevilling til Afholdelse af en Fest, burde det samme gøre sig gældende, som naar de Herrer skrive i de forskellige Afholdsblade, at ved saadanne Festforanstaltninger, hvor det offentlige har Indseende dermed eller endogsaa yder Tilskud dertil, burde man forlange, at Beværtning med spirituose Drikke ikke fandt Sted. Jeg beklager, at det ærede Medlem ikke destomindre kan stemme for de 10,000 Kr. uden at have Garanti for, at Nydelse af Spiritus er udelukket; skønt han ved, at han ved at stemme for Forslaget giver en

Sanktion til Udnyttelse af Pengene paa de Vilkaar, at der virkelig ogsaa er Tale om Nydelse af Spiritus. Lad denne Bevilling saa være saa tarvelig som den være vil. Det er jo ikke almindeligt, at Smaafolk faa Lejlighed til at drikke Champagne, de faa vel her Lov til at nøjes med, som jeg nævnte før, en Snaps og et Glas Øl; det er ikke fordi jeg misunder dem dette, tværtimod, jeg vil gentage, hvad jeg sagde før: da jeg gaar ud fra, at man vil bevilge dette Beløb af 10,000 Kr., ønsker jeg af fuldt Hjerter, at de gamle maa mere sig udmærket, og jeg kan forsikre det ærede Medlem for Fredericia (Ousen), at jeg har ikke det mindste imod, at disse gamle faa nogle glade Dage, men jeg tror, at de kunde have faaet det, uden at Festen behøvede at faa den Karakter, som det forekommer mig, at den vil faa, og ogsaa uden at Festen behøvede i mindste Maade at være præget af Spiritusnydelse, saaledes at det ærede Medlem nu stemmer for dette Beløb, skønt han ved, at der er Tale om Beværtning med spirituose Drikke.

Nielsen-Grøn: Jeg kan med min bedste Vilje ikke se, hvad det vilde hjælpe, at de faa Medlemmer, som vi ere, vilde stille et Ændringsforslag om, at der ikke maatte nydes spirituose Drikke ved Festen, men det kunde heller ikke falde mig ind at ville stille et saadant Ændringsforslag, thi hvad jeg hævder, er, at vi og, som jeg haaber, de Afholdsfolk blandt Veteranerne, som komme til Stede ved Festen — der er ogsaa Afholdsfolk blandt dem — staa paa det Standpunkt, at Folk skulde have Lov til at nyde, hvad de ønske, og vi kunne ikke være med til at lægge Pres paa andre ved en saadan Lejlighed. Jeg har ikke villet gøre mig til Talsmand for Tvang paa Afholdssagens Omraade, og jeg vil heller ikke gøre det ved en saa højtidelig Lejlighed. Vi kunne ikke komme frem ved Tvang med denne Sag, vi kunne kun naa frem med den gennem Frihed og, lad mig tilføje, gennem Kærlighed.

K. M. Klausen: Jeg vil først bemærke, at naar jeg er en Modstander af denne Fest, er det jo ikke absolut af de samme Motiver, som min ærede Partifælle, det ærede Medlem for Københavns 13de Kreds (Meyer). Om disse gamle Folk maa faa en Snaps eller ikke, er for mig et ligegyldigt Spørgsmaal, det er ikke af den Grund, at jeg er mod Bevillingen. Nej, det som egentlig skræmmer mig i denne Sag, er den Fest, som blev afholdt i Fjor